

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **B. V.**, zastoupeného JUDr. Ladislavem Koženým, advokátem, sídlem Sladkovského 13, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2020, č. j. MMR-44220/2020-83/2065, a ze dne 27. 8. 2020, č. j. MMR-44207/2020-83/2064, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2022, č. j. 54 A 3/2022 - 69,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ladislavu Koženému, advokátovi, sídlem Sladkovského 13, Kolín, **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Praze výše označeným usnesením odmítl žalobu proti dvěma rozhodnutím žalovaného podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť shledal, že žaloba ani po doplnění neobsahuje žádný projednatelný žalobní bod. Kasační stížností se žalobce (stěžovatel) domáhá zrušení tohoto usnesení.

[2] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nemůže věcně projednat.

[3] Důvody pro podání kasační stížnosti taxativně vymezuje § 103 odst. 1 s. ř. s. U kasační stížnosti, která směřuje – jako v posuzované věci – proti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, připadá podle ustálené judikatury v úvahu jediný kasační důvod, a to tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (viz již rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, č. 625/2005 Sb. NSS).

[4] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost *není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103*. To platí i pro kasační stížnost směřující proti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, která se opírá o jiný důvod, než je tvrzená nezákonnost tohoto rozhodnutí dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (viz obdobně již usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2004, č. j. 1 Azs 23/2004 - 55, nebo usnesení ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009 - 43).

[5] V posuzované věci stěžovatel v kasační stížnosti toliko rekapituluje průběh různých řízení a své komunikace se správními a dalšími orgány. V doplnění kasační stížnosti sice vyjadřuje nesouhlas také se závěrem krajského soudu, že z žaloby není patrné, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit. I tato formulace je však uvedena výlučně v kontextu tvrzené nezákonnosti žalobou napadených rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

[6] Stěžovatel tedy v kasační stížnosti nevyložil, z jakých důvodů pokládá napadené usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby za nezákonné. Kasační stížnost se tudíž neopírá o důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., který jako jediný připadal v posuzované věci v úvahu, ale o jiné důvody. Není přitom rozhodující, že stěžovatel sám své námitky podřazuje pod jiná ustanovení § 103 odst. 1 [písm. a) a d)] s. ř. s., podstatné je, že se tyto jeho námitky obsahově nevztahují k důvodům rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí stěžovatelovy žaloby.

[7] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako nepřipustnou dle § 104 odst. 4 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž nemá žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti právo na náhradu nákladů tohoto řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

[9] Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, kterého mu ustanovil již krajský soud usnesením ze dne 14. 2. 2022, č. j. 54 A 3/2022 - 45; jeho hotové výdaje a odměnu platí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovený zástupce v řízení o kasační stížnosti podal doplnění kasační stížnosti, vzhledem k výše vysvětlenému důvodu výroku I tohoto usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro absenci přípustného důvodu však Nejvyšší správní soud toto podání nepovažuje za účelný úkon směřující k ochraně stěžovatelových práv. Proto rozhodl, že za něj ustanovenému zástupci nenáleží odměna ani náhrada hotových výdajů podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 24. srpna 2022

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu